

פסטיבל אינטימדאנס
תנועת היומיום
19-22/6/2013

שעה	19.06 רביעי	20.06 חמישי	21.06 שישי	22.06 שבת
13:00			בנוגע לאתמול	
14:30			תכנית א'	
17:00				תכנית ב'
19:00	שעה עם אוכלי כל	בנוגע לאתמול		שעה עם אוכלי כל
20:30	תכנית א'	תכנית ב'	תכנית ב'	תכנית א'
22:30	Ground Heights	שלישיית אדלר	שמרית אור	אריק סיני ויפעת תעשה

מחיר כרטיס: 65 ₪, כרטיס משולב: 100 ₪ (לא כולל את מופעי המוסיקה)

העשייה בעולם הכוריאוגרפיה והפרפורמנס בישראל הלכה והתרחבה במהלך השנים האחרונות: בניגוד לדרך המקובלת בה הכוריאוגרף התחיל כרקדן בלהקת מחול ורק לאחר שנים העז להראות את כוחו בכוריאוגרפיה, הרבה אמנים, שמגיעים מרקעים שונים ומהכשרות שונות מזו של להקת המחול, נמשכים כיום ליצור עבודות לבמה. נפתחו מסגרות הכשרה חדשות ואלטרנטיביות, נוצרו מסגרות פרינג' חדשות ופסטיבלים חדשים שמאפשרים לכוריאוגרפים להציג את עבודותיהם, כמו גם העובדה שאחדים מהמוזיאונים בישראל החלו סוף סוף להכיר בקיומו של תחום הפרפורמנס כמשהו שיכול להתקיים ולהיווצר גם בחלל המוזיאון.

הרבה מעבודות הכוריאוגרפיה בשנים האחרונות מתרכזות במגמות מוכרות כגון: מחול וירטואוזי שמתרכז בניסיון להרשים את הקהל ביכולות השליטה של הרקדן על גופו המאומן, או מחול הבעתי בו הפרפורמר מנסה להראות את מורכבות ואת קשיי עולמו הפנימי. מגמה נוספת הינה מחול ספקטקולרי, שאת עיקר מאמצו מנסה להשקיע בייצור חיזיון בימתי כלשהו, כזה שלוכד ומעתיק את הצופה אל עולם אחר, בין אם העולם המוצג נועד לייצר אצל הצופה מפלט מחייו היומיומיים, ובין אם החיזיון המוצג מנסה לשקף אספקטים עגומים ומטרידים של חיינו העכשוויים או העתידיים.

בשנים האחרונות הרבה כוריאוגרפים, תיאורטיקנים של מחול ואוצרי-מחול מתחילים לראות בכוריאוגרפיה דיסיפלינה הרבה יותר רחבה, עמוקה ועשירה - מכזאת שבכוחה להציע השתתפות אחרת בפוליטיקה העכשווית, ועד הפיכתה, בין השאר, לדיסיפלינה אקדמאית, שחוקרת את חיינו ואת המציאויות התנועתיות בהן אנחנו חיים. מתוך התכתבות עם אותה המגמה, ביקשנו השנה מהיוצרים לייצר עבודות במה שמתייחסות לאותה רשת אינסופית של תופעות תנועתיות שמתרחשות מחוץ לבמה, אלה שמקיפות אותנו ביומיום: אם זה סבך התנועה הגדול של העיר על כבישיה, רחבותיה הציבוריות ורחובותיה הצרים, או הכוריאוגרפיה היותר אינטימית-התנהגותית של ההסתדרויות בחדר ההמתנה של הרופא או כשאנחנו בינינו לבין עצמינו בחללי-המחיה הפרטיים שלנו, ובין אם זה מחול הפלירטוט והמיניות בסיטואציה חברתית - במסיבת-בית, במועדון הריקודים או בבר - חישובי ההתקמות, בחירת מנח הגוף, או המחול של מחוות הידיים.

הבחירה השנה להתרכז בתנועת היומיום מושפעת מספרו של מישל דה סרטו - 'המצאת היומיום', בו הוא מדבר עלינו, בין השאר, כעל מי שמנהלים משא ומתן מתמיד בין האסטרטגיות - העולם והמנגנונים המשטרניים והמחייבים לתוכם אנחנו נולדים, לבין הטקטיקות - השיטות הייחודיות, היצירתיות, המפתיעות והאישיות שכל אחד מאתנו מציא - לפעמים כלל לא במודע - על מנת לגנוב חופשים קטנים מהאסטרטגיות.

ענבל יעקובי, רותם תש"ח - מנהלים אמנותיים

ניסויים בהיפנוזה מאיה ברינר

במהלך חקירה של מנגנוני ראיה, תנועה ותודעה, אני בוחנת את הקשר שבין מחול להיפנוזה דרך התנועה המעגלית של גוף זז על במה.

מאת ובביצוע: מאיה ברינר

נוח בקושי

אריאל ברונז, בר אלטרס

איפה המקום הנוח שלנו?
 האם נוח לנו במקום הנוח שלנו?
 האם נוח לכם במקום הנוח שלנו?
 האם אפשר שיהיה לנו יותר נוח?
 האם בשביל שלנו יהיה יותר נוח לכם
 צריך להיות פחות נוח?
 האם תרגישו בנוח להרגיש לא בנוח?
 עדיין נוח? איפה נוח? מה נוח?

כמה נוח

אריאל מודה לבר
 בר מודה לאריאל
 ושנינו מודים לכם

מאת ובביצוע: אריאל ברונז, בר אלטרס

המרגלת רות אשר לב

ב'המרגלת רות' אשר לב בוחן יחסי סובייקט-אובייקט. חציה הראשון של העבודה חושף סיפורי גוף מופשטים שמתקיימים במסגרת פעולות מעשיות של היומיום - ניסור עץ ודפיקה על פטיש. חציה השני של הכוריאוגרפיה פונה לעולם דמיוני שבו המרגלת הופכת למכשפה שמחבקת את בול העץ שעליו היא עתידה להישרף, בעוד האיש הערום ללא המסור נופל ומתנועע על גחונו. "הרקדת" השימוש באובייקטים בחלק הראשון והפניה לעולם של 'דמיון שיטתי' בחלק השני, מדגישים שאובייקטים אינם מתקיימים בנפרד מהאדם אלא כתופעות בתודעתו.

כוריאוגרפיה: אשר לב
מופיעים: רות ולנסי, אשר לב

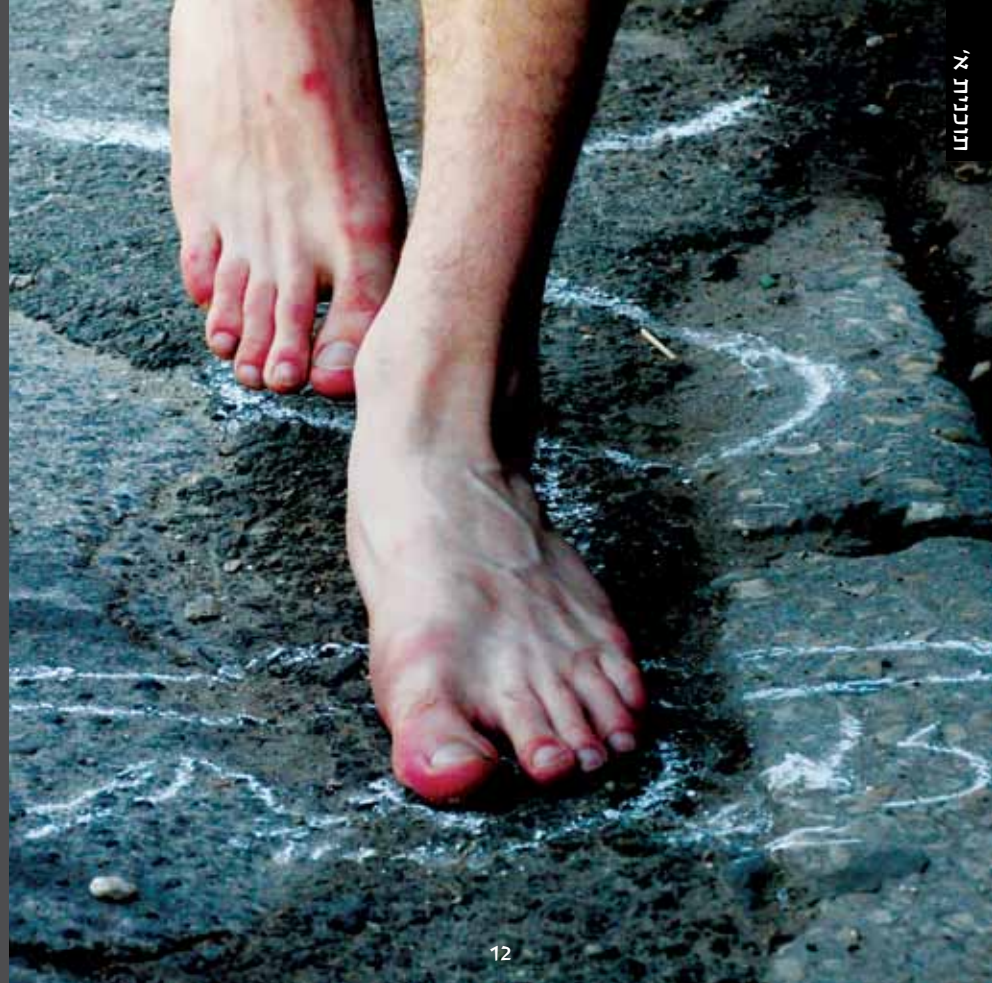
תודה לרות על היצירתיות הרבה והתמיכה הבלתי נלאית.

השני, זה המכונה סער, לו קורים הדברים. מופע המציג זירת מאבק דו-ממדית בין הגוף לבין הדימוי הנוצר ממנו, בין הדמות לבין הסיפור. זמנמת היא כוריאוגרפיה של ריבוי ושל קיפאון. שנה לאחר שנפרדו זה מזה, סער סקלי מתמודד מול "סער מהאח הגדול" במאבק שליטה בין דימויים.

מאת ובביצוע: סער סקלי
מוסיקה: Robert Wyatt

גרסה ראשונה של העבודה פותחה במסגרת "פרפורמנס 0:2" בבית הספר לתיאטרון חזותי בירושלים

קצת יותר חופשי טל שיבי

תהליך של חיפוש האיזון הנכון בין מודעות לרגע לבין איבוד הדעת מפעם לפעם. על ידי מציאת חופשים קטנים של הגוף, קיים הפוטנציאל האדיר לחיים קצת יותר חופשיים ברגעים של בחירה אישית. האם יש לנו חופש גופני, גם כשאף אחד לא נמצא שם לשפוט אותנו?

מאת ובביצוע: טל שיבי
ייעוץ כוריאוגרפי ואמנותי: זואי גיסלר
מוסיקה: RJD2

גברת פול Miss Catch
מעין חורש, ניצן לדרמן

אנחנו משחקות במשמעויות המשתנות של פעולה ומילה ביחס אחת לשניה. הנפילה היא רק האמצעי לשינוי התפיסה.

מאת ובביצוע: מעין חורש, ניצן לדרמן
מוסיקה: Elvis Presley / Can't Help Falling in Love

ברקוד - טקטיקות תנועתיות גבריאל נויהאוס

סופסוף המדריך המלא והמפורט שיציל אתכם בפתח לבר, באירוע בו יושבים כבר כולם, במסיבה בה יותר מדי אנשים מכירים אתכם.
איך תראה כניסתכם? איך תחצו את החלל בלי לדבר עם אף אחד? איך תגיעו לבר ותמשכו מיד את תשומת ליבו של הברמן? איך תצליחו לשבת ליד מי שבאמת מעניין אתכם? לכניסה מטריפה או לדרכי מילוט דיסקרטיות, השתמשו בכלים התנועתיים של "ברקוד"!

מאת ובביצוע: גבריאל נויהאוס
מוסיקה: Nick Baertsch / Cleaning Women
ייעוץ תלבושות: גלית בכור
תודות: תיאטרון קליפה, אלדד בוגנים

אוהבים ערבים

הלל קוגן

מה יש למחול לתת לי? מה יש לו לתת למדינה שלי? לעולם?
אני יוצר פוליטי, יש לי מחויבות ואחריות, ואני יודע שהמחול יכול
להראות לאנשים את הדרך לדו קיום. דו קיום בימתי, כמשל לדו
קיום חברתי.

כיהודים, וכחזקים בארצנו, אנו מנשלים את הערבים מבתיים,
ומדירים אותם מבמות המחול ומתקציביו. על חורבות הדבקה
רקדנו הורה, ניכסנו לעצמנו את העינטוזים כפי שניכסנו לעצמנו
את החומס, וכפי שאת החומס הפכנו לישראלי, כך ייהדנו את
הקולולו והפכנוהו צהלולים צהלולים.

תיאטרון תמונע, היכלה של האלטרנטיבה, ואינטימדאנס, מזבחו
של מחול הפרינג', הם במה ראוויה להשיב את הסדר על כנו,
לשאל מה שראוי לשאול היום כשאנו יוצרים וצופים במחול: לאן
נעלמו הערבים ממחול חיינו.

יצירתי חושפת את הנרטיב הכוריאוגרפי הציוני, ומנסה להשיב,
ולו למעט, את הערבי לבמת המחול הישראלי. אינטימדאנס
מפקידה את הכוח בידיהם של אמן וקהלו, לעשות למען השלום.

כוריאוגרפיה: הלל קוגן
מופיעים: עדי בוטרוס, הלל קוגן

שעה עם אוכלי-כל שני גרנות, נבו רומנו

על הבמה החשופה שני מופיעים, שני אוכלי-כל, גם הם חשופים לחלוטין. על בסיס זה נתפרת תנועתיות ראשונית המשתמשת בהרמוניה הטונאלית של הגוף כחומר גלם לבניית זרם של סצנות ומקטעים לא שגרתיים, מפתיעים ולעתים מצחיקים, כך שנוצר פסיפס הבוחן את התרבותי שבגוף ואת הגופני שבתרבות.

שעה עם אוכלי-כל יכולה להדמות לשעת ביקור באתר ארכיאולוגי. אתר ארכיאולוגי זה הינו גופני, אנושי, פרפורמטיבי ואף חלל ממשי. בביקורו, הצופה יכול להתפעל מהמצאים הקטנים ביותר, כאשר בו זמנית הוא עומד במרכזו של אי חורבות גדול. כאן לבסוף נפתחת לו ההזדמנות להשלים בדמיונו את התמונה ההיסטורית של מה שהיה המקום הזה בו הוא יושב עכשיו.

יוצרים ומופיעים: שני גרנות, נבו רומנו
דרמטורגיה: אנה וגנר

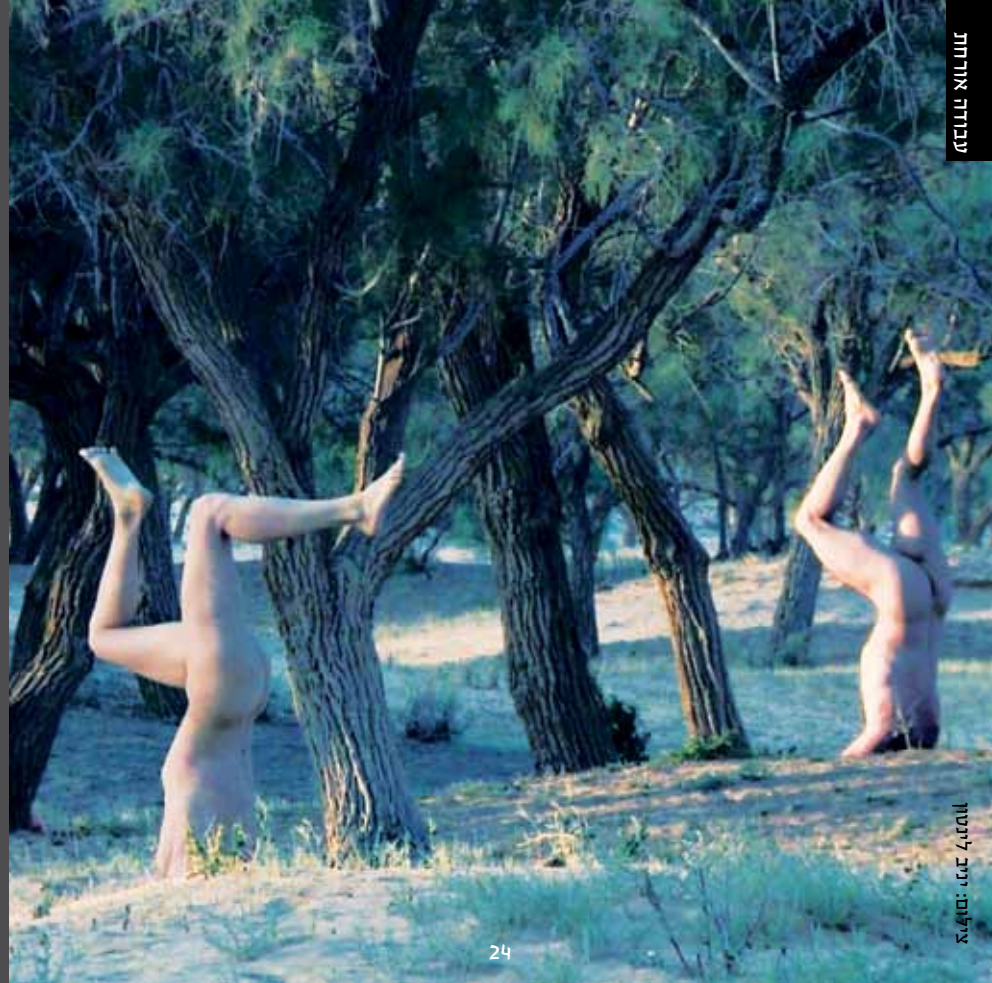
עיצוב תאורה: יוהאן הקר, אליזבתה סטומייר
אדפטציה לתאורה: אמיר קסטרו
תמיכה: הזירה הבין תחומית, תיאטרון פרייבורג (גרמניה)

תודות: גאולה וברכה, שרון צוקרמן ויזר, רני לביא, איריס לנה, מיה חביב, מוניקה ג'ילט, יוסף מאקרט, קרולין מרטין, סטפן זהלר

גרסה ראשונה נוצרה במסגרת תכנית מחול חדש ועלתה בפסטיבל זירת מחול 2012.

המופע המלא פותח והועלה בתיאטרון פרייבורג. הוצג בפרייבורג ובברלין

בנוגע לאתמול

אדוה זכאי

סדרת הופעות בה הקהל של היום משפיע על מה שהקהל של מחר יראה.
 בשנת 2005 הקהל חשב שהמופע הוא ביקורת על סצינת המחול העכשווית.
 ב- 2007 טענו שהוא על מוות.
 ב- 2009 אישה ראתה שתי דמויות על הבמה, למרות שזה מופע סולו.
 ב- 2011 הבנתי סוף סוף, שזה בסך הכל תרגיל בפורמליזם.
 ב- 2012 חשבו שאני סיגורני וויבר.
 ב- 2013 הקהל של אינטימדאנס יכתיב את מה שיחווה הקהל בבריסל בסתיו הקרוב.

מאת ובביצוע: אדוה זכאי בדיאלוג צמוד עם שילה אנאראקי
 העבודה הופקה על ידי מספר תיאטראות וקרנות אמנות בבריסל ופריז.
 תודה מיוחדת לאלינוער זכאי ולעינת טוכמן.

משעה ערוצים מעבירים בשידור ישיר את נתוני מצלמות האבטחה ומחשב הבקרה של תיאטרון תמונע.

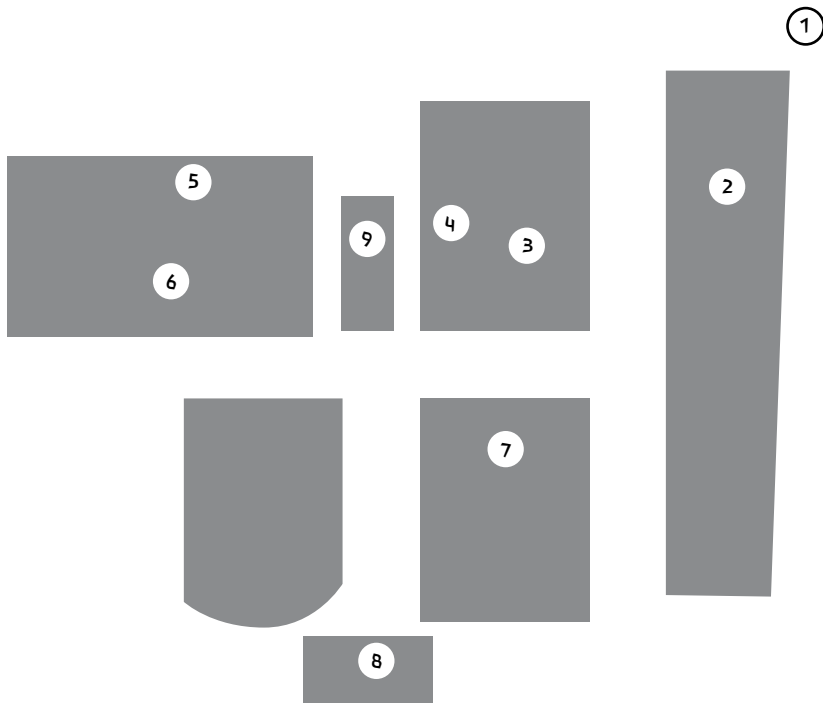
הפסטיבל מציע לנו להתבונן ביומיום כמאגר תנועות, פוליטיקה של התארגנות אזרחית, כוריאוגרפיה של יום חול. המיצבים המוצגים בחללי התיאטרון, מוסך שהוסב להיכל תרבות, מציעים הקדמות לעבודות השונות: חפצים, תיעוד, קטעי תנועה ומפגש עם היוצרים. תכליתם של אלה לגשר על הפער בין חיי היומיום ועולם הבמה, ולהציע הרחבה של תהליך היצירה שהתרחש לקראת הפסטיבל, מאפשרים להתבונן גם בחללי השירות של התיאטרון: המטבח, הבר, וחדר האמנים, הסמויים מן העין ביום יום, כחללים אינטגרליים של המוסך.

תשע התמו-נעות (דימוי נע) המוקרנות בחלל הבר מציבות בכפיפה אחת את מעשה האמנות ואת תנועת היומיום, מקרינות מציאויות משתנות, מציעות שלל פרספקטיבות להתבוננות ביומיום, חושפות את הבלתי אמצעיות של המופע ואת מנגנוני המיסוך - ממצלמות האבטחה לקרנית העין, המתקיימים בו. התמו-נעות מאפשרות לנו, כצופים וכנצפים, לראות דרך המסכים שנבנו בתוך המוסך עם הסבתו לתיאטרון, ולהנכיח אותם במרחב, להתבונן בתנועה שמשכים אלה מחוללים ולהגיב אליה, הן מאפשרות התבוננות באדריכלות כמבנה תרבותי-חברתי, המאתגרת את המתח שבין זמן ההמתנה לזמן המופע, ומערערת את הגבול הדק שבין מופיע וצופה, בין רגעי המופע ביום יום לבין חיי היומיום בתיאטרון.

ניסן אלמוג ואלון שוובה

מציגים בגלריה: אמני הפסטיבל, דרור ליבמן, מרב סבירסקי.

“מכלול החיים של חברות ששוררים בהן תנאי הייצור המודרניים, נראה לעינינו כהצטברות עצומה של ראוות. כל מה שנחוה במישרין, הורחק לכלל ייצוג”
גי דבור, חברת הראווה. תרגום: דפנה רז

1. כניסה לתיאטרון | 2. מסדרון | 3. בר | 4. בר | 5. אולם החניה - קהל | 6. אולם החניה - במה | 7. אמפי | 8. חדר אמנים | 9. מטבח

שמרית אור | 21.6 | 50 ש

הנחיה ושירה: שמרית אור
 קלידים ושירה: רמי הראל
 גיטרה וקחון: הדר יעקב
 שירה: עתליה לביא, נועה בן שושן

מופע משירי שמרית אור ואביה, יעקב אורלנד.
 ערב מתגעגע לשירים היפים ולסיפורים שמאחוריהם.
 בואו להתרפק ולהתרגש מחוויית היחד.

אריק סיני ויפעת תעשה | 22.6 שרים אהבה | 90 ש

קלידים הפקה ועיבודים: אלון רדעי
 גיטרות: יוני אמבר
 קונטרבס: גלעד שמואלי
 ייעוץ אמנותי: דודו באוכנר

עשרים שנים של מוסיקה משותפת. עשרים שנים של זוגיות. יפעת ואריק סיני מדברים זוגיות מהי... דרך השירים... דרך המלים... דרך המוסיקה... דרך הסיפורים שמאחורי השירים... דרך החיים ביחד בעצמם!

Ground Heights | 19.6 | 40 ש

שירה וקולות: חווה משה | שירה וקולות, כלי-הקשה: שלו נאמן | בס וקולות: ניתאי מרכוס | קלידים וקולות: ארז עופר | גיטרה: גיא מוזס | תופים: רועי ברום

משיקים את "היא-עולה". ערב מיוחד בו נארח רקדנים בסגנונות אתיופים וקאריביים, ובהשתתפות Black samba - להקת מתופפים המתמחה במוסיקת קרנבל אפרו ברזילאית.
 גראונד הייטס - פיוז'ן גרוב מקורי עם נשמה שחורה בעברית ואנגלית, בהשפעות רגאיי ודאב, ר'נ'ב ורוק, פיוז'ן ומוסיקת עולם, המותכות בחכמה למופע אנרגטי ובוועט, שמקפיץ את הגוף ומרטיט את הלב.

שלישיית אדלר | 20.6 | 65 ש אמני מפוחיות הפה

מפוחית האקורדים: דרור אדלר
 מפוחית סולו: מיכל אדלר גרונין
 מפוחית בס: יקי קול

מיטב הרפרטואר של שלישיית אדלר בתוכנית מגוונת ומרגשת, בסיגנונות קלאסי, פופ, ווסיקת נשמה, צועני, קאנטרי, ים תיכוני, מוסיקה יהודית וישראלית. היכולת הוירטואוזית של כל אחד מחברי השלישייה הקנו לה מוניטין בינלאומי. הצליל התזמורתי הייחודי שלה ממשיך להדהים בכל פעם מחדש, כל אלה ביחד עם הגשה מלאת הומור מבטיחים חוויה תרבותית מוסיקלית יוצאת דופן.

ניהול אמנותי: ענבל יעקובי ורותם תש"ח
ייעוץ אמנותי: נאוה צוקרמן, יאיר ורדי
עיצוב תאורה: אמיר קסטר
עיצוב ואוצרות חלל הגלריה: ניסן אלמוג ואלון שוובה
הפקה: אור נדב
יחסי ציבור ופרסום: טלי חסין, ירון אמור
ניהול כספים: דגנית תורג'מן
ניהול מופעי מוסיקה: רעות אבירן
ניהול טכני: ניר פרטוש
תאורה: שי אשד, אלכסיי בלן, יואב בראל, עמרי ברזילי
סאונד: סימה אגיא
ניהול הצגה: שחר גדש
צילומים: גדי דגון, רועי הרצליך
טריילר: רועי הרצליך
עיצוב גרפי: עדי קולקובסקי

תיאטרון תמונע:

מנהלת אמנותית ומייסדת: נאוה צוקרמן | מנכ"ל ומייסד: אילן רוזנטל
יו"ר העמותה ומייסד: מיקי צוקרמן | פיתוח יוזמות ואוצרות: יאיר ורדי
מנהלת חשבונות: רותי גבאי | מזכירות הפקה: עדנה רוזנטל, קרן דניאלי
קופה: לירון דוסטר, קרן יובל

